

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudců Mgr. Věry Jachurové a Mgr. Bc. Jan Schneeweise v právní věci

žalobce: **MB PHARMA s.r.o.**, IČO: 256 87 191
se sídlem Praha 2, Lužická 1893/9

proti

žalovanému: **Finanční úřad pro hlavní město Prahu**
se sídlem Praha 1, Štěpánská 619/28

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 5. 2023 č.j. 5107272/23/2000-11452-107363

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl námitku žalobce proti exekučnímu příkazu na přikázání pohledávky z účtu vydanému Finančním úřadem pro hlavní město Prahu, Územním pracovištěm pro Prahu 2 pod č.j. 1673833/23/2002-00540-110838 dne 14. 3. 2023 (dále jen „exekuční příkaz“).
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí konstatoval, že exekuční příkaz byl doručen na základě plné moci ze dne 25. 10. 2022 (dále jen „plná moc ze dne 25. 10. 2022“) X R. Š., advokátovi (dále též „advokát RŠ“). Plná moc ze dne 25. 10. 2022 byla udělena v rozsahu práv a povinností podle trestního řádu, občanského řádu, správního řádu, daňového řádu a jako

zvláštní plná moc ve věci daňové kontroly vedené Finančním úřadem pro hlavní město Prahu pod č.j. 7288529/22/2000-31474-110238. Tuto plnou moc správce daně posoudil jako tzv. generální plnou moc. Poznamenal dále, že eviduje plnou moc ze dne 20. 12. 2022 (dále jen „plná moc ze dne 20. 12. 2022“) udělenou zmocněnci X J. H. (dále jen „advokát JH“), advokátovi, pouze v rozsahu podání žádosti o posečkání úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky, ve vztahu k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2015 a 2016, včetně příslušenství, a dále aby žalobce v plném rozsahu zastupoval v řízení vedeném o této žádosti před správcem daně, jakož i ve věcech souvisejících a navazujících řízeních. Podle žalovaného plná moc ze dne 20. 12. 2022 omezila tzv. generální plnou moc ze dne 25. 10. 2022 pouze o řízení související s žádostí o posečkání nedoplatku u daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2015 a 2016. U ostatních řízení se správce daně řídil plnou mocí doručenou dne 25. 10. 2022. Ze spisového materiálu tak vyplývá, že exekuční příkaz byl řádně doručen. Žalovaný uzavřel, že předmětné daňové řízení je vedeno v souladu s platnou právní úpravou a k nezákonnému postupu ze strany správce daně nedochází. Důvody pro nařízení exekuce jsou zcela zřejmé, exekuční příkaz obsahuje veškeré zákonné náležitosti včetně odůvodnění v souladu s § 102 odst. 1 a 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád (dále jen „daňový řád“).

3. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný nesprávně vyhodnotil rozsah plné moci ze dne 25. 10. 2022 a současně nesprávně vyhodnotil omezení plné moci ze dne 20. 12. 2022.
4. K plné moci ze dne 25. 10. 2022 žalobce zdůraznil, že z jejího textu je zjevné, že byla udělena pro zastupování ve všech dohodnutých věcech, nikoli obecně ve všech do úvahy připadajících věcech. Je z ní rovněž patrné, že žalobce udělil tuto plnou moc v rozsahu práv a povinností podle vyjmenovaných procesních předpisů, nikoli však ke všem řízením podle předmětných procesních předpisů. Plná moc ze dne 25. 10. 2022 byla udělena jako zvláštní plná moc ve věci jednoznačně specifikované konkrétní daňové kontroly. Je tak zjevné, že právě daňová kontrola byla dohodnutou právní věcí, k níž se zmocnění žalobce vztahovalo. Pakliže by žalobce měl v úmyslu udělit advokátu RŠ skutečně generální zmocnění k zastupování ve všech řízeních a ke všem úkonům dle daňového řádu, nebylo by vůbec nutné v plné moci ze dne 25. 10. 2022 specifikovat, v jaké konkrétní věci advokáta RŠ zmocňuje, což nesporně učinil. Žalobce sice měl v úmyslu udělit advokátu RŠ neomezené zmocnění, avšak výhradně ve vztahu ke konkrétní věci (daňové kontrole), kterou jasně vymezil. Výklad žalovaného, že plná moc ze dne 25. 10. 2022 je plnou mocí generální, považuje žalobce za mimoběžný.
5. Byl-li žalovaný opačného názoru, měl postupovat podle § 28 odst. 2 daňového řádu a žalobce vyzvat k úpravě plné moci ze dne 25. 10. 2022 a o nedostacích při vymezení rozsahu této plné moci vyrozumět rovněž advokáta RŠ, což neučinil.
6. Žalobce dále namítl, že do rozsahu zmocnění vstoupila další zásadní skutečnost, kterou bylo udělení plné moci ze dne 20. 12. 2022 advokátovi JH. Žalovaný však zcela překvapivě a bez jakéhokoli odůvodnění dospěl k závěru, že exekuční řízení, v rámci něhož jsou vymáhány nedoplatky na dani z příjmů za zmíněné zdaňovací období, není řízením souvisejícím či navazujícím na řízení o podání žádosti o posečkání úhrady daně ve vztahu k dani z příjmů právnických osob za stejné zdaňovací období. Výklad rozsahu zmocnění advokáta JH přijatý žalovaným je zcela v rozporu se zjevným záměrem žalobce a

v kontextu celé věci působí takřka absurdně. Ačkoli byl advokát JH na základě plné moci ze dne 20. 12. 2022 nepochybně zmocněn k zastupování ve všech navazujících a souvisejících řízeních týkajících se daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2015 a 2016, žalovaný z tohoto rozsahu z nevysvětlitelných důvodů vyloučil exekuční řízení, v němž byl vymáhán nedoplatek na této dani za stejné zdaňovací období. Pakliže měl žalovaný pochybnost o rozsahu tohoto zmocnění, měl postupovat podle § 28 odst. 2 daňového řádu.

7. Ačkoli měl žalovaný exekuční příkaz doručit primárně advokátu JH, neučinil tak a nedoručil jej ani žalobci, kterého nevyzval k úpravě ani jedné z uvedených plných mocí. Namísto toho žalovaný nesprávně doručil exekuční příkaz advokátu RŠ. K zahájení daňové exekuce a vzniku nákladů řízení stanovených v exekučním příkaze tak nemohlo dojít, neboť exekuční příkaz nebyl žalobci doručen v souladu s úpravou doručování podle daňového řádu. Žalobce dodal, že veškeré nedoplatky na dani, pro které byla exekučním příkazem nařízena daňová exekuce, v mezidobí uhradil. V současné době tak neexistuje důvod, resp. vykonatelný exekuční titul, pro který by mohla být daňová exekuce vedena. Ke sjednání nápravy předpokládané také v § 159 odst. 3 daňového řádu tak dojde již samotným zrušením exekučního příkazu.
8. Žalovaný ve vyjádření k žalobě zopakoval svou argumentaci uvedenou v napadeném rozhodnutí a shrnul, že plná moc ze dne 20. 12. 2022 omezila tzv. generální plnou moc ze dne 25. 10. 2022 pouze o řízení související s žádostí o posečkání nedoplatku u daně z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2015 a 2016. U ostatních řízení se správce daně řídil plnou mocí doručenou dne 25. 10. 2022. Za lichý označil názor žalobce, že plná moc se nevztahuje na následné exekuční řízení. Z předmětných plných mocí jednoznačně vyplývá rozsah zmocnění, a proto správce daně neměl důvod, aby žalobce vyzýval k úpravám těchto plných mocí.
9. K tvrzení žalobce, že uhradil veškeré nedoplatky, a proto neexistuje důvod, resp. vykonatelný exekuční titul, pro který by mohla být daňová exekuce vedena, žalovaný konstatoval, že předmětný nedoplatek byl uhrazen až dne 21. 3. 2023, tedy po doručení exekučního příkazu a nabytí jeho právní moci. Je tedy zřejmé, že daňová exekuce byla vedena řádně. Exekučním titulem je výkaz nedoplateků č.j. 1673834/23/2002-0040-110838 ze dne 8. 3. 2023. S ohledem na plnou úhradu dne 21. 3. 2023 pozbyl exekuční příkaz účinnosti dnem úhrady. Z výše uvedeného pak vyplývá, že nelze zrušit napadené rozhodnutí ani exekuční příkaz.
10. Žalovaný z výše popsaných důvodů navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. Při rozhodování o žalobě soud vycházel zejména z následující právní úpravy:
12. Podle § 27 odst. 1 daňového řádu osoba zúčastněná na správě daní si může zvolit zmocněnce, s výjimkou případů, kdy má při správě daní něco osobně vykonat.
13. Podle § 27 odst. 2 daňového řádu plná moc je vůči správci daně účinná od okamžiku jejího uplatnění u tohoto správce daně.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.

14. Podle § 28 odst. 1 daňového řádu zmocnitel je povinen vymezit rozsah zmocnění tak, aby bylo zřejmé, k jakým úkonům, řízením nebo jiným postupům se plná moc vztahuje.
15. Podle § 28 odst. 2 daňového řádu není-li rozsah zmocnění vymezen nebo není-li vymezen přesně, vyzve správce daně zmocnitele k úpravě plné moci; ustanovení o vadách podání se použije obdobně. O nedostacích při vymezení rozsahu plné moci vyrozumí rovněž zmocněnce.
16. Podle § 28 odst. 4 daňového řádu zvolí-li si zmocnitel nového zmocněnce, platí, že okamžikem uplatnění nové plné moci u správce daně vypověděl plnou moc dosavadnímu zmocněnci v rozsahu, ve kterém byla udělena plná moc novému zmocněnci.
17. Podle § 41 odst. 1 daňového řádu má-li osoba, které je písemnost doručována, zástupce, doručují se písemnosti pouze tomuto zástupci, a to v rozsahu jeho oprávnění k zastupování.
18. Podle § 41 odst. 2 daňového řádu má-li osoba, jejíž poměry jsou doručovanou písemností dotčeny, vykonat něco osobně, doručuje se písemnost jí i jejímu zástupci. Dnem doručení rozhodným pro počátek běhu lhůty je při souběžném doručování této osobě i jejímu zástupci den doručení písemnosti, který nastane později.
19. Podle § 134 odst. 1 daňového řádu daňové řízení se vede za účelem správného zjištění a stanovení daně a zabezpečení její úhrady a končí splněním nebo jiným zánikem daňové povinnosti, která s touto daní souvisí.
20. Podle § 134 odst. 3 daňového řádu daňové řízení se skládá podle okolností z dílčích řízení, ve kterých jsou vydávána jednotlivá rozhodnutí. Dílčím řízením se pro účely tohoto zákona rozumí řízení
 - a) nalézací
 1. vyměřovací, při němž dochází k vyměření daně,
 2. doměřovací, při němž dochází k doměření daně,
 - b) při placení daní
 1. o posečkání daně a rozložení její úhrady na splátky,
 2. o zajištění daně,
 3. exekuční,
 - c) o mimořádných opravných a dozorčích prostředcích proti jednotlivým rozhodnutím vydaným v rámci daňového řízení.
21. Podle § 134 odst. 4 daňového řádu součástí dílčích řízení podle odstavce 3 je případné řízení o řádném opravném prostředku proti rozhodnutí vydanému v těchto řízeních.
22. Podle § 159 odst. 3 daňového řádu správce daně námitku posoudí a rozhodne o ní. Vyhoví-li námitce v plném rozsahu, napadený úkon zruší, a vyhoví-li námitce částečně, napadený úkon změní nebo zjedná nápravu jiným způsobem. Neuzná-li správce daně oprávněnost v námitce uplatňovaných důvodů, námitku rozhodnutím zamítne. Rozhodnutí, kterým je námitce v plném rozsahu vyhověno, se neodůvodňuje.
23. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

24. Jádrem sporu je posouzení rozsahu zmocnění jak podle plné moci ze dne 25. 10. 2022, tak i podle následné plné moci ze dne 20. 12. 2022, neboť žalobce namítá, že v pořadí první plná moc byla udělena toliko jako zvláštní plná moc pro řízení o daňové kontrole, přičemž zároveň rozsah zmocnění podle druhé plné moci je nutno vztáhnout i na exekuční řízení. Případné pochybnosti měl správce daně dle názoru žalobce odstranit postupem předvídaným v § 28 odst. 2 daňového řádu.
25. Z ustanovení § 28 odst. 1 daňového řádu vyplývá, že rozsah plné moci by měl být vymezen úkony (například podáním daňového přiznání), řízeními (zejména daňové či registrační) nebo postupy (například daňová kontrola, postup k odstranění pochybností, vyhledávací činnost). Je na vůli zmocnitele, zda zmocnění bude koncipovat jako generální nebo jako speciální. Daňový řád současně obsahuje pravidlo, podle něhož pozdější plná moc, resp. v ní formulované zmocnění, nahrazuje ex lege plnou moc dřívější, a to v rozsahu, v němž se tyto plné moci, resp. zmocnění překrývají (§ 28 odst. 4 daňového řádu).
26. Soud nepřisvědčil žalobci, že plná moc ze dne 25. 10. 2022 omezila rozsah zmocnění pouze na specifikovanou daňovou kontrolu. K tomu soud nejprve odkazuje na rozsudek ze dne 18. 12. 2008 č.j. 8 Azs 16/2007-158, ve kterém Nejvyšší správní soud konstatoval, že: *„Plná moc udělená advokátovi k tomu, aby účastníka ve všech právních věcech zastupoval před soudy, obsahující též výslovné zmocnění k zastupování v řízení o kasační stížnosti v konkrétní věci, opravňuje advokáta k zastupování v řízení o žalobě podle soudního řádu správního před krajským soudem i poté, kdy původní rozhodnutí krajského soudu bylo ke kasační stížnosti zrušeno.“* Ačkoli se Nejvyšší správní soud v uvedeném rozhodnutí zabýval otázkou existence zastoupení účastníka v soudním řízení, jeho závěr formulovaný v uvedené právní větě je v obecné rovině aplikovatelný i na nyní posuzovanou věc. Jak bude rozvedeno dále, je plná moc ze dne 25. 10. 2022 koncipována obdobně jako v případě řešeném Nejvyšším správním soudem.
27. Z úvodní části textu plné moci ze dne 25. 10. 2022 je zřejmé, že žalobce zmocněného advokáta RŠ opravňuje k zastupování a činění veškerých potřebných a dále jednotlivě vyjmenovaných úkonů ve všech dohodnutých právních věcech. Plná moc je pak udělena i v rozsahu práv a povinností podle daňového řádu a dalších konkretizovaných právních předpisů. Žalobce svou argumentaci staví na tom, že plnou moc udělil pouze pro dohodnuté věci, a tedy pouze pro dále specifikovanou daňovou kontrolu. Soud se s tímto poněkud svérázným jazykovým „rozborem“ textu plné moci ani v nejmenším neztotožňuje. Slova *„...aby ji ve všech dohodnutých právních věcech zastupoval ...“* je nutno chápat v kontextu bezprostředně následujícího textu, který obecně a bez jakékoli individualizace věci, jíž se má zmocnění týkat, odkazuje na veškeré potřebné úkony a práva a povinnosti podle uvedených právních předpisů. Z takto formulovaného textu plné moci nikterak neplyne zmocnění, které by bylo omezeno toliko na provedení dílčího úkonu, na určité řízení či postup. Omezení rozsahu uděleného zmocnění pak nelze dovozovat ani z navazující části textu plné moci, která se zmiňuje o zvláštní plné moci ve věci konkrétní daňové kontroly. Tato část textu je uvozena spojkou „a“, jejíž slučovací (a nikoli vylučovací) význam v daném textu je zřejmý, resp. nemůže vyvolat pochybnosti o tom, že plná moc má nelimitovaný rozsah. Žalovaný správně podotkl, že konkretizace tohoto dalšího úkonu, kterého se má zmocnění rovněž týkat, je již nadbytečná. Na

uvedeném pak nic nemění ani to, že se v plné moci hovoří o právech a povinnostech podle vyjmenovaných procesních předpisů, nikoli o řízeních podle těchto předpisů. Soud příliš nerozumí poukazu žalobce na právě uvedenou skutečnost, neboť pojem „řízení“ je užší než pojem „práva a povinnosti podle trestního řádu, občanského soudního řádu, správního řádu a daňového řádu“, jelikož zejména daňový řád upravuje vedle jednotlivých typů řízení též postupy správního orgánu. Takovým postupem je například i v plné moci konkretizovaná daňová kontrola. Její vymezení v plné moci tak rámec obecného zmocnění nepřesahuje, jak se zřejmě snaží tvrdit žalobce.

28. Lze shrnout, že plná moc ze dne 25. 10. 2022 obsahovala generální zmocnění a o rozsahu uděleného zmocnění nebyl důvod pochybovat. Správce daně proto nebyl povinen postupovat podle § 28 odst. 2 daňového řádu.
29. Důvodná není ani námitka, že v pořadí druhá plná moc ze dne 20. 12. 2022 byla udělena i pro exekuční řízení, případně že správce daně měl žalobce vyzvat k úpravě plné moci. Obsahem této plné moci je výslovné udělení zmocnění k zastupování při podání žádosti o posečkáni úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky, a to ve vztahu k dani z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 2015 a 2016. Skutečnost, že text plné moci dále uvádí, že zmocnění se vztahuje i na všechna související a navazující řízení, nikterak nerozšiřuje rozsah zmocnění též na exekuční řízení. Z ustanovení § 134 odst. 3 daňového řádu vyplývá, že řízení o posečkáni daně a rozložení její úhrady na splátky je samostatné řízení, stejně tak jako je samostatné řízení exekuční. Souvisejícím a navazujícím řízením lze v obecné rovině chápat řízení, které věcně souvisí a navazuje, například řízení o mimořádném opravném prostředku nebo o dozorčím prostředku [§ 134 odst. 3 písm. c) daňového řádu]. Pokud se zmocnění podle plné moci ze dne 20. 12. 2022 mělo vztahovat i na exekuční řízení, žalobci, resp. zmocněnci nic nebránilo vymezit udělení plné moci výslovně i pro exekuční řízení. Správce daně i v případě této druhé plné moci neměl důvod pochybovat o rozsahu uděleného zmocnění, neboť z textu plné moci vyplývalo pouze jednoznačné zmocnění pro řízení o žádosti o posečkáni úhrady daně, popřípadě rozložení její úhrady na splátky. Na tomto místě soud považuje za potřebné zdůraznit, že povinnost správce daně stanovená v § 28 odst. 2 daňového řádu dopadá na situace, kdy rozsah uděleného zmocnění je formulován nepřesně tak, že vyvolá zjevnou pochybnost o rozsahu tohoto zmocnění. Úkolem správce daně však nemůže být to, aby za daňový subjekt jen hypoteticky domýšlel, zda měl či neměl v úmyslu pojmout do uděleného zmocnění též zastupování v dalším řízení, pro další úkony či postupy, které bez potíží mohl v plné moci vyjmenovat, avšak tak neučinil.
30. Správce daně tedy nepochybil, pokud exekuční příkaz doručil dle plné moci ze dne 25. 10. 2022 zmocněnci, jemuž žalobce udělil neomezené zmocnění (mimo jiné ve věcech podle daňového řádu). Exekuční příkaz, který byl doručen i poddlužníku žalobce, nabyl právní moci dne 16. 3. 2023. Žalobcem následně provedená (dobrovolná) úhrada vymáhané pohledávky nepředstavuje důvod pro zrušení exekučního příkazu ve smyslu § 159 odst. 3 daňového řádu. Takovým důvodem, resp. důvodem pro zastavení daňové exekuce by mohla být pouze úhrada provedená na základě vykonatelného titulu (zde výkazu nedoplatků, event. platební výměry) ještě před doručením exekučního příkazu žalobci [§ 181 odst. 2 písm. i) daňového řádu]. Soud zároveň dodává, že žalovaný projednal žalobcem včas podané námitky a věcně o nich rozhodl. Žalobce nemohl být na svých veřejných

subjektivních právech jakkoli zkrácen i vzhledem k tomu, že vymáhanou daňovou pohledávku již uhradil, přičemž existenci exekučního titulu a podmínek pro vydání exekučního příkazu vůbec nerozporoval. Soudu tak uniká smysl žalobního požadavku na zrušení napadeného rozhodnutí, neboť i v případě jeho zrušení by v právní sféře žalobce nemohlo dojít k jakékoli změně práv a povinností, jelikož exekuční příkaz v důsledku úhrady vymáhané pohledávky již pozbyl účinků. Na okraj lze poznamenat, že důvodem pro zrušení exekučního příkazu nemůže být eventuální pochybení při jeho doručování, neboť takové pochybení nemůže mít z povahy věci vliv na doručované rozhodnutí.

31. Soudu tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl. Za splnění podmínek podle § 51 odst. 1 s. ř. s. tak učinil bez nařízení jednání.
32. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a procesně úspěšnému žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. června 2024

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. V.